

men der var vist ogsaa indenfor Flertallet megen Tvivl om, hvor vidt man her havde truffet det rette. Jeg tror, at der er Folk indenfor Flertallet — det har jeg en temmelig stærk Formodning om —, som ikke ville være utilbøjelige til at underkaste dette Ændringsforslag en velvillig Overvejelse.

Det ærede Medlem for Nykøbing bekæmpede ganske vist ogsaa i Realiteten Ændringsforslaget, idet han mente, at det var galt at indføre en saadan midlertidig Ordning, bl. a. fordi han mente, at man derved fik Indtryk af, at det ikke skulde tages altfor alvorligt. Den højtærede Justitsminister mente lige det modsatte. Han mente, at naar man kun havde Bestemmelsen i 6 Aar, skulde man benytte den ganske alvorligt. Den højtærede Justitsminister blev nødt til at gaa ind paa, at Pryglebestemmelsen kun skulde være 6 Aar. Jeg ved ikke, om Justitsministeren deri ser en Opfordring til særlig kraftigt at anvende den Straf. Det tror jeg i alt Fald ikke vil lykkes ham at faa gjort, tværtimod, der ligger deri en Opfordring til at anvende den saa sjælden og lempelig som muligt. Jeg vil netop gerne fastholde, at denne Midlertidighed opfordrer Justitsministeren og Politimyndighederne til at benytte denne Bestemmelse saa mildt som muligt. Det ærede Medlem for Nykøbing maa jo huske paa, at der ikke gives Politiet nogen Pligt, der gives det kun en Ret. Det er for saa vidt en Fejl, for derved aabnes Slusen for al Slags Vilkaarlighed. Naar det nu kun er en Ret, som Politiet har, maa vi ogsaa have Grund til at henstille og haabe paa, at denne Ret bliver anvendt saa sjældent og saa mildt som muligt.

Det ærede Medlem for Nykøbing gjorde som sidste Betragtning gældende, at dette Lovforslag i alt væsentligt i dets nuværende Form enstemmigt var vedtaget her i Tinget i 1901. Det er jo rigtigt, men denne Enstemmighed var ikke en Enstemmighed med alle Stemmer. Forslaget blev vedtaget ved tredje Behandling med 59 Stemmer, det vil sige med 2 over Halvdelen, altsaa med et meget ringe Flertal. Der var blandt Tingets Medlemmer den Gang ikke faa, som undlode at stemme, og jeg hørte til dem. Enstemmighed kan man derfor gerne kalde det, men fuld Samstemmighed var der ikke. Naar vi undlode at stemme, var det bl. a. af den Grund, at Sagen skulde op til Landstinget, og det er Skik ved tredje Behandling her, at man selv fra deres Side, som ikke er helt velvilligt stemte overfor Sagen, allige-

vel gerne ser, at den kommer op til det andet Ting, for at der dér kan optages en Forhandling derom. Denne Enstemmighed betyder altsaa ikke saa meget, som man fik Indtryk af ved det ærede Medlems Ord, naar man holder sig i mente, at Lovforslaget kun blev vedtaget med 59 Stemmer, altsaa med et knebent Flertal.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at jeg ikke ser saaledes paa Sagen, at Tilstanden vil blive utaalelig, hvis vi ikke faa denne Løsgangeribestemmelse indført. Jeg tror tværtimod, at vi da ville komme over til et nyt System med Straffrihed og langt stærkere Opfordring til at søge Helbredelse, end der vil blive, hvis man afskaffer det gamle System samtidig med, at man aabner Bagdøren for en Mængde af de gamle Ulemper. Jeg er sikker paa, at gøre vi denne Bestemmelse midlertidig, ville mange Mennesker Landet over se med velvillige Øjne paa Sagen. Jeg er temmelig sikker paa, at om 6 Aar have vi ikke den nuværende Justitsminister, men en Mand, som har et anderledes moderne og humant Syn paa Tingene end den nuværende Justitsminister. Loven vil da ikke have gjort stor Skade, saa have vi faaet en Overgangstilstand, som jeg anser for overflødig, men saa kunne vi haabe, at der dog er sket et Fremskridt ved denne Lovs Vedtagelse, for saa vidt som der da er aabnet Udsigt til i en ikke alt for fjern Fremtid at komme over til et virkelig human moderne System paa dette vanskelige Omraade, bort fra Politikontrol og Politireglementering over til Straffrihed og kraftige Bestræbelser for at skaffe Folk Helbredelse.

Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Ændringsforslaget til Tingets Velvillie.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem siger, at det tidligere vedtagne Forslag blev vedtaget her i Tinget med 59 Stemmer. Det er en Fejltagelse, det blev vedtaget enstemmigt med 81 Stemmer. Det findes i Rigsdagstidenden for 1899—1900, Sp. 1972.

Borghjerg: Jeg skal dertil sige, at jeg har ogsaa set efter, og det blev vedtaget med 59 Stemmer. Den Afstemning, som den højtærede Minister henviste til, ligger Aaret forud for den sidste Afstemning. Den Vedtagelse, Ordføreren hentydede til, og som jeg omtalte, fandt Sted med 59 Stemmer.